

Molnár László / Fénylepel

Molnár Lászlónak a festészet 1960-as éveit megidéző, de annak frissen, az utolsó két évtizedben festett apoteózisát tárja elénk most a kiállítás. Itt a Műcsarnokban nemrégén kínáltunk egy szűk, de annál rangosabb válogatást a Második Párizsi Iskola francia és magyar festőinek munkáiból. Akikkel László a Zuglói kör tagjaként Molnár Sándor segítségével ismerkedett meg, 1967-ben végre Párizsba is eljutva: szemtől szemben állhatott a lírai absztrakt festészet legjelentősebb alkotásaival. És hatalmas sikere volt magának a Molnár Sándor Festőjoga tárlatnak is – 2022-ben itt a Műcsarnokban.

A 60-as években ugyancsak Molnár Sándor társaságában Hamvas Béla személye és szellemisége is nagy hatással volt alkotó tevékenységére. Ezek nyomán a Hamvas mester által felvázolt szakrális tartalmakon később is kitartóan munkálkodva jutott el a festőjoga filozófiájáig. Annak „üres” képei a fény ragyogásában nála nonfiguratív formában sejtetik Krisztus szenvedéstörténetét és annak megváltás-üzenetét. Amit emberfiaként/par excellence festőként dekódol és így fordít le Molnár László: a Fény gyermekei a színek. Gyönyörű kiállítást nyithatunk ma meg.

Szegő György DLA

a Műcsarnok művészeti igazgatója